

Je\$uus

Tim Löhde

José Montealegre

Ektor Nikolrahos

MARRS CURRENTS #5

I spy, I spy a little lie

13 december 2017 - 04 februari 2018

Johanna Odersky

Office for Joint
Administrative Intelligence

Parasite 2.0

Nabia Perlov

Aurélie d'Incau

Nicholas Hoffman

Alejandro Cerón

Felix Breidenbach

Henry Andersen

CURATOREN:
EVELYN SIMONS EN ISABEL VAN BOS
GRAFISCH ONTWERP: ROXANNE MAILLET

Remko
Van der Auwera

Maria
Gil ULLdemolins

Especially,

a little lie

A large, stylized graphic of pink lips with a pink glow, serving as a background for the text. The lips are rendered with fine lines and a soft pink color, creating a romantic and artistic feel.

Espey

Dit is de vijfde editie van **MARRES CURRENTS**, een jaarlijkse tentoonstelling waarin opkomende curatoren uitgenodigd worden om recent afgestudeerde kunstenaars van kunstacademies in Zuid-Nederland, België en West-Duitsland samen te brengen. Op deze manier faciliteert Marres een platform voor jonge kunstenaars en curatoren, bijdragend aan een internationale infrastructuur talentontwikkeling.

*We zien, we horen, we leren, we wisselen uit,
en we raken verdwaald.*

Espey, Espey a little lie

ontstond in reactie op de groeiende frustraties omtrent de toegang tot informatie en de evaluatie van kennis. Recente gebeurtenissen zoals het Brexitreferendum, ondemocratische constitutionele referendums in Polen en Turkije, de presidentiële verkiezing van Donald Trump (wat leidde tot het wijdverspreide gebruik van de term «fake news») en de chaotische reacties op de Catalaanse strijd voor onafhankelijkheid, creëren politieke onrust en zaaien verwarring in het steeds meer gepolariseerde Westen. Is het überhaupt nog mogelijk om de waarheid te beschermen in onze hedendaagse democratische samenleving? Hebben we die zekerheid zelfs ooit gehad?

Door na te gaan welke instrumenten nu net onze communicatie faciliteren, werpen de werken in de tentoonstelling vragen op over hoe informatie en kennis vandaag de dag uitgewisseld worden.

In dit tijdperk van digitalisering, virtualisering en hyperinformatie bestaat realiteit op niveaus die onze onmiddellijke perceptie lijken te overstijgen.

Cyberspace, of hetgeen men de «virtuele wereld» noemt, wordt gekenmerkt door een onafgebroken stroom aan informatie die ons denkbeeld vormgeeft en collectieve kennis genereert.

Onlinegemeenschappen creëren, bepalen en evalueren zelf de content om de kwaliteit te bewaren. Maar kunnen we onszelf effectief beschermen tegen *echo-chambers, filter bubbles*, verborgen politieke propaganda en nepnieuws in dit zelfregulerend systeem?

In *I spy, I spy a little lie* participeren afgestudeerde kunstenaars uit Duitsland, Nederland en België, namelijk Henry Andersen (KASK Gent), Felix Breidenbach (Kunstakademie Düsseldorf), Alejandro Cerón (Dutch Art Institute Arnhem), Nicholas Hoffman (Staatliche Hochschule für Bildende Künste Städelschule Frankfurt am Main), Aurélie d'Incau (MAFAD Maastricht), Je\$uus, (AKV | St. Joost Den Bosch), Tim Löhde (Kunstakademie Düsseldorf), José Montealegre (Staatliche Hochschule

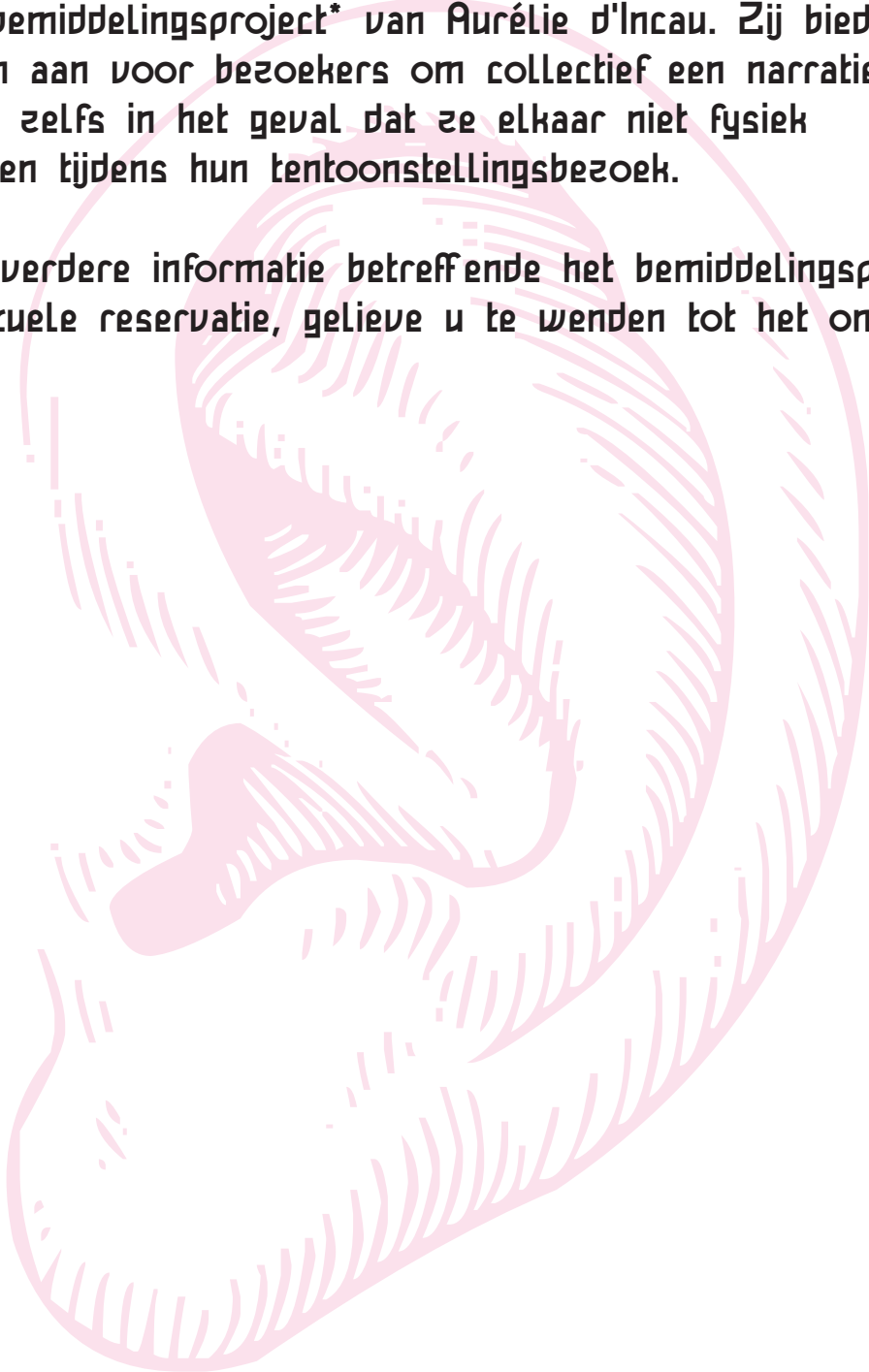
für Bildende Künste Städelschule Frankfurt am Main), Ektor Ntourakos (AKV | St. Joost Den Bosch), Johanna Odersky (Staatliche Hochschule für Bildende Künste Städelschule Frankfurt am Main), Office for Joint Administrative Intelligence (Gary Farrelly (Sint-Lukas Brussel) & Chris Dreier), Nadia Perlov (Staatliche Hochschule für Bildende Künste Städelschule Frankfurt am Main), Maria Gil ULLdemolins (PXL MAD School of Arts Hasselt) en Remko Van der Auwera (Sint-Lukas Brussel).

De tentoonstelling ontleent haar titel aan het raadspelletje « *Je zie, ik zie wat jij niet ziet* » waarbij kinderen aanwijzingen zoals vorm of kleur krijgen om te raden welke objecten ze in hun omgeving terugvinden, hetgeen het perceptievermogen evenals de vaardigheid om informatie te categoriseren oefent. Hoewel dit in de eerste instantie speelsheid en onschuld suggereert, evoceert *Espey, Espey a little lie* dat een louter begrip van het dominante discours geen toegang tot de waarheid impliceert, aangezien deze informatie gemanipuleerd wordt volgens politieke, raciale en consumentgerichte agenda's. Om niet toe te geven aan een passief burgerschap waar we onszelf gereduceerd zien tot apathische toeschouwers, moet zowel individueel als collectief agentschap aangemoedigd en opgeëist worden.

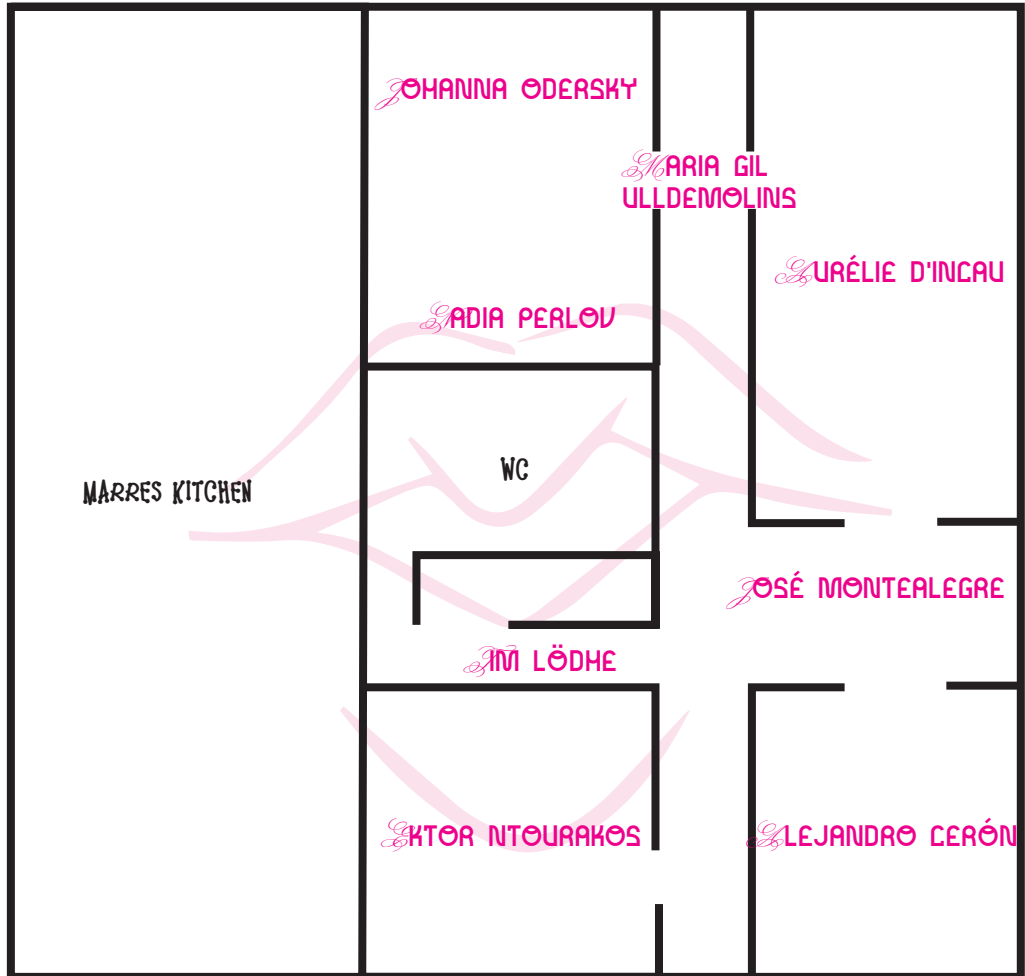
Deze ideeën worden verder uitgewerkt in een scenografische interventie door Parasite 2.0, *De-Standardize Marres*, die de bezoeker spelenderwijs aanzet tot een kritische reflectie omtrent het kunsteninstituut als een plek voor kennisuitwisseling.

Deze interactie met de bezoeker wordt eveneens getriggerd in een bemiddelingsproject* van Aurélie d'Incau. Zij biedt een platform aan voor bezoekers om collectief een narratief te creëren, zelfs in het geval dat ze elkaar niet fysiek ontmoeten tijdens hun tentoonstellingsbezoek.

* Voor verdere informatie betreffende het bemiddelingsproject, en eventuele reservatie, gelieve u te wenden tot het onthaal.

G
E
L
I
J
K
V
L
O
E
R
S

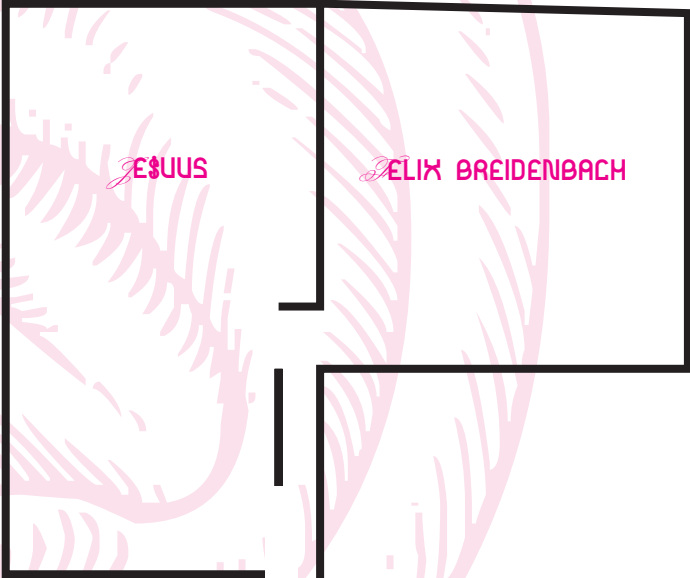
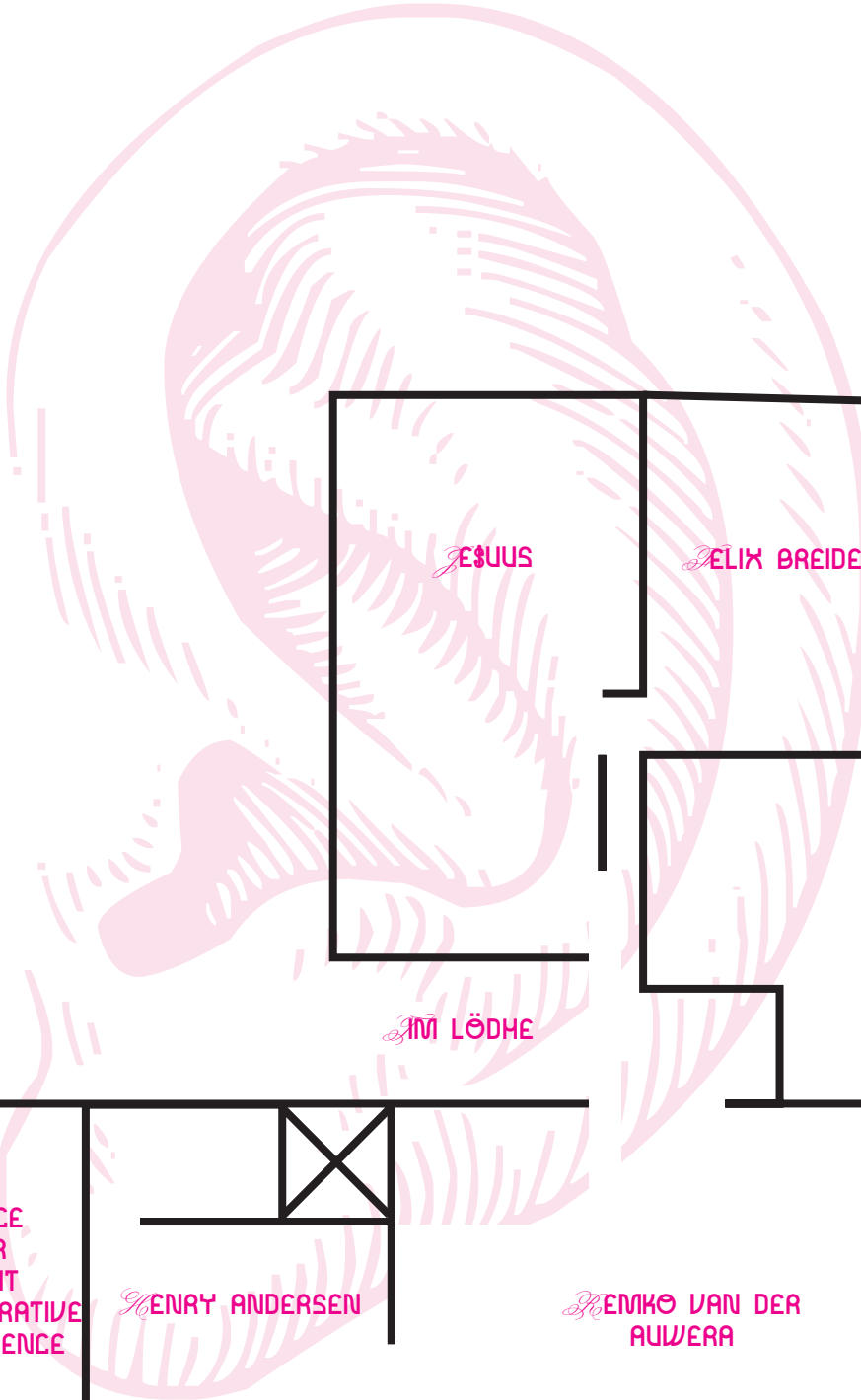
Scenografie door *Parasite 2.0*

13.12.17

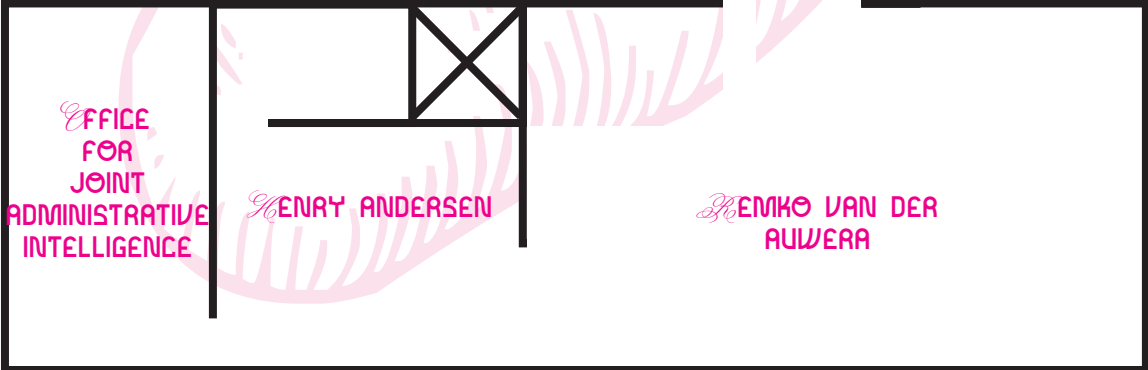
Performance door *Nicholas Hoffman*

1
S
T
E

V
E
R
D
I
E
Y
I
N
G

AM LÖDHE

OFFICE
FOR
JOINT
ADMINISTRATIVE
INTELLIGENCE

HENRY ANDERSEN

REMKO VAN DER
AUWERA

EKTOR NTOURAKOS

De interventie van
Ektor Ntourakos, getiteld

EKTOR NTOURAKOS (b.1991, ATHENE)
WOONT EN WERKT IN ROTTERDAM

Reading as Poaching, bestaat
uit een netwerk van open
bibliotheeken, geplaatst in de publieke

Reading as Poaching, 2017

BOEKJES, KAARTEN, BRIEVENBUSSEN, FOTO'S

ruimte in Amsterdam, Rotterdam en nu
ook Maastricht. Brievenbussen fungeren er

WWW.READINGASPOACHING.WORDPRESS.COM

WWW.EKTORNTOURAKOS.COM

als boekenrekken voor folders die een selectie

aan reeds bestaande teksten bevatten, teksten die
kritisch onze alledaagse stedelijke Leven beschouwen,

zoals *The Metropolis and Mental Life* (Georg Simmel,

1903); *Society of the Spectacle* (Guy Debord, 1967); *The Practice*

of Everyday Life (Michel de Certeau, 1980). De folders zijn

gratis mee te nemen en worden op een regelmatige basis aangevuld,

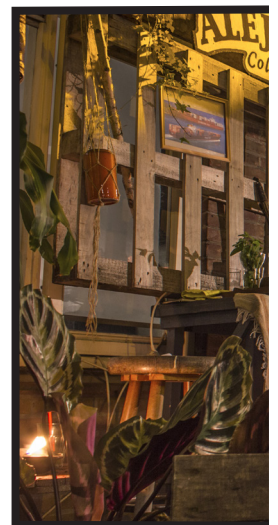
en dit zowel voor, tijdens als na de tentoonstelling. Door deze actie

hoopt Ektor Ntourakos een soort van betrokkenheid in en met de publieke

leefruimte te triggeren, en faciliteert hij tevens een gratis platform voor

de verspreiding van kennis en dialoog. Met zijn speelse en spontane aanpak

transformeert hij de stad hierbij tot een efemere speeltuin voor volwassenen.

ALEJANDRO CERÓN

Alejandro Cerón tracht in zijn werk de oorsprong van globalisatie en de globale handel te ontrafelen, die volgens hem voornamelijk te vinden is in het koloniale verleden. De megalomane cargo-schepen die vandaag de dag de globale markt bevoorraden, lijken verdacht veel op de eerste koloniale transoceanische vlooten en zijn gekenmerkt door dezelfde koloniale dynamiek van exploitatie, slavernij en *outsourcing*. Met performatieve karakter van *Colonial Cocktails* be vraagt noties omtrent immaterialiteit, aangezien het werk zowel fysieke als performatieve elementen bevat. De installatie zelf verschijnt in een erg koloniale esthetiek en vormt de context waarbinnen de kunstenaar het «immateriële» werk uitvoert (cocktails mixen) en hierbij de fysieke, consumeerbare elementen produceert. Hij creëert hierbij een situatie waarin de deelnemers zich bewust worden van en medeplichtig zijn aan de problematische structuren van onze consumentenmaatschappij: een gebrek aan transparantie, een onbetrokkenheid ten opzichte van het product, de distributie van goederen die de wereld hebben rondgereisd, en de eindeloze cyclische aard van deze processen. Heeft het kapitalisme in deze tijd van kapitalistisch realisme elk aspect van het menselijk bestaan gekoloniseerd ?

ALEJANDRO CERÓN
(B.1985, MURCIA)

WOONT EN WERKT
IN EINDHOVEN

HyperMarket, 2014
DOORLOPENDE
VIDEO-REEKS

Colonial Cocktails, 2016
MIXED MEDIA
PERFORMATIEVE INSTALLATIE

WWW.ALEJANDRO CERON.COM

Recept:

- Een snuffe geschiedenis en relaties tussen de dynamieken van de globale markt en hun embryonisch model, geïnstalleerd in het koloniale tijdperk;
- Fijngemalen performatieve installatie die zichzelf en de performer financiert; een blutte expat die alcoholische grondstoffen bewerkt;
- Vloeibare kapitalistische dynamieken (een vrije actor die elk aspect van het bestaan koloniseert).

Grondig mixen.

JOSÉ MONTEALEGRE

JOSÉ MONTEALEGRE
(b.1992, TEGUCIGALPA)

« *Fictieve personages worden net
als mensen in het echte leven gecreëerd
door waar ze zich bevinden* »

-Willarson Brandt

WOONT EN WERKT IN FRANKFURT AM MAIN

Jungle III, Shoreline I, Ruins I, 2017
KERAMIEK, VERF, METAAL

José Montealegre onderzoekt het spanningsveld tussen fictie en narratieve structuren, uitgedrukt in een sculpturale beeldtaal. Elke tafel – inclusief diegene die niet tentoongesteld zijn, of zelfs nog niet gecreëerd zijn – is bedacht als eiland of wereld met zijn eigen interne logica en geschiedenis. Sommige tafels, zoals «De Wereld van de Apen», lijken zich bewust te zijn van de bezoeker en verschijnen specifiek in diens blikveld om aandacht te trekken. Andere, zoals «De Wereld van de Schelpbewoners», zijn ondergedompeld in hun eigen vertellingen en verhalen, zich niet bewust van de blik van de toeschouwers. De tafels zelf fungeren als podia waarop deze migrerende keramieken lichamen gepositioneerd staan, elk in relatie tot de toeschouwer op een verschillende manier: de kleinere vereisen een inspanning om nader bekeken te worden, terwijl andere zich lang en groot uitzetten langs een doorgang.

AURÉLIE D'INCAU

Aurélie d'Incau verkent het menselijk bewustzijn, meer specifiek dat van het publiek, door situaties te creëren waarin spel toegelaten is en waarin interactie tussen het kunstobject en de toeschouwer aangespoord wordt. Met «spel» is een democratisch medium en het ideale kanaal om de menselijke vrijheid te onderzoeken, evenals de kwalificaties en mogelijkheden van kunst, de functionaliteit van objecten, de materialiteit van de geest en de manier waarop waarheid, fictie en herinnering ons wereldbeeld bepalen. Meer specifiek tracht ze met deze aanpak ook educatieve strategieën te herdefiniëren. Aurélie d'Incau hanteert een symbolische beeldtaal, waarin de objecten als een katalysator optreden voor spel en interactie.

AURÉLIE D'INCAU
(B.1990, LUXEMBURG)

WOONT EN WERKT
IN LUXEMBURG

Sailing, 2017

METAAL, HOUT EN DE BEZOEKERS

WWW.AURELIEDINCAU.COM

MARIA GIL ULLEDEMOLINS

*« Het gebed
organiseert de
ruimte door zijn*

*gebaren: deze verlenen
een bepaalde dimensie aan
de plaats van verering, en
begeleiden ons in het religieuze.*

*Deze ruimtes zijn ingericht met
verschillende heilige en gezegende
objecten, ze dicteren de stilte van het gebed en
worden op hun beurt de taal van diens intenties
(...) En het gebed komen gevoelens ook samen
om hun eigen ruimte te creëren. »*

*La Faiblesse de Croire [De zwakte van het geloof],
Michel de Certeau, 1987*

MARIA GIL ULLEDEMOLINS
(B.1986, TARRAGONA)

WOON EN WERKT IN BRUSSEL

Traversing the land of Nothing

it is easy to get lost, 2017

MIXED-MEDIA INSTALLATIE,
VIDEO, 01'18"

WWW.MGILULLEDEMOLINS.COM

De installatie van Maria Gil Ulldemolins speculeert over ontmoetingen met de Leegte en belichaamde gevoelens van leegheid. God is dood, maar wat vangen we aan met het achtergelaten God-vormige gat ? Ze onderzoekt methodes voor contemplatie in een seculiere maatschappij, en hoe existentieel te overleven in deze uitgestrekte leegte. Hoe kan een post-religieuze, post-waarheid-, post-crisisgeneratie zingeving of zelfs verlossing vinden ? Deze vraagstellingen resulteren in een oeuvre dat repetitieve en accumulerende gebaren en handelingen voorstelt, gelijkaardig aan het gebed, om meditatief perspectief te bieden. Maar objecten bestaan op het spanningsveld tussen het nietige en het Sublieme, tussen nutteloosheid en poëzie. Is er in onze hedendaagse maatschappij die zodanig op productiviteit gefocust is nog plaats voor artistieke en spirituele contemplatie ?

JOHANNA ODERSKY

In haar sculpturale praktijk is Johanna Odersky geïnteresseerd in wat binnen van buiten scheidt, en in de mechanismen die voortvloeiën uit dit soort indelingen zoals inclusie, exclusie en domesticatie. De vormen in haar sculptuur

The Comfortable Ones doen haast denken aan een tuinpoort, of aan de buurman of-vrouw die erdoorheen gluurt.

Haar werk adresseert het comfort van leven en denken in een realiteit die zichzelf door grenzen manifesteert: zichzelf isolerend en alles eromheen ontkennend. De sculpturale constructie zelf bepaalt echter geen limieten, aangezien het modulaire systeem zowel uitgebreid als aangepast kan worden aan de ruimte

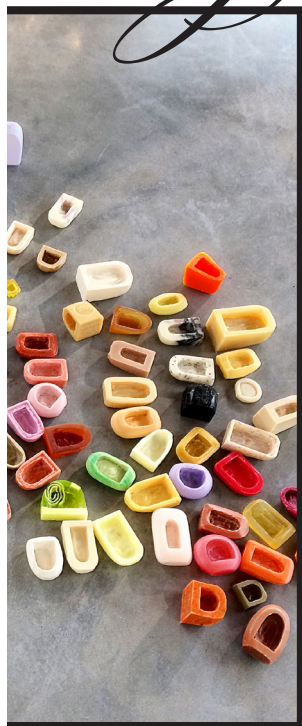
JOHANNA ODERSKY
(b.1998, KARLSRUHE)
LEEFT EN WERKT
IN FRANKFURT AM MAIN

waarin het zich bevindt, en hierdoor steeds een connectie aangaat met de omgeving.

The Comfortable Ones, 2017
METAAL

Sun Day, 2017
(IN SAMENWERKING MET NADIA PERLOV)
GLASFOLIE

WWW.JOHANNAODERSKY.COM

NADIA PERLOV

NADIA PERLOV (b.1990, TEL AVIV)

WOONT EN WERKT
IN FRANKFURT AM MAIN

Last Paradess

- *Maybe Paradise*, 2017

VIDEO 16'18"

Sun Day, 2017

(IN SAMENWERKING
MET JOHANNA ODESKY)
GLASFOLIE

WWW.NDPERLOV.COM

Last Paradess - Maybe Paradise vertelt het verhaal van de Jaffa-sinaasappel. Beginnend in de 20ste eeuw in Palestina (toen nog een Britse kolonie) beschrijft het werk hoe de Arabische en Joodse gemeenschappen samenwerkten en-leefden als burens en zakenpartners in de sinaasappelvelden in de havenstad van Jaffa (nu Tel-Aviv-Jaffa). Vanuit een romantisch kolonialistische visie hoopte het Britse bestuur namelijk samenwerkingsverbanden te bevorderen, waarbij terugkerende Joden samen met de lokale bevolking de «Gouden Appel» zouden kunnen exporteren als een symbool voor moderniteit.

In 1949, tijdens de onafhankelijkheidsoorlog en na de onafhankelijkheidsverklaring van de staat Israël, sloeg het overgrote deel van de Arabische bevolking op de vlucht terwijl het land gepromoot werd als een verwaarloosd heilig land dat op bevrijding wachtte van de Zionisten. De braakliggende velden werden teruggewonnen in een poging de sinaasappel verder te ontwikkelen als een symbool voor nationale trots, ondanks het feit dat het fruit zelf dateert van vóór de stichting van de staat Israël.

Jaffa-sinaasappels symboliseren daarom tevens vernietiging en verdriet.

In de loop der tijd zijn de boomgaarden verder ontworteld en vervangen door vastgoedprojecten.

Nadia Perlov onderzoekt hoe de marketingstrategieën van Israël gericht zijn op een wijdverspreide acceptatie van hun nationale identiteit, die bewust de gedeelde geschiedenis weglaat en daardoor teloor laat gaan. Het Perzische, Arabische en Hebreeuwse woord voor sinaasappelboomgaard is «Pardess», hetgeen bijna op een misplaatste manier doet denken aan het woord paradijs.

TIM LÖHDE

AL wandelend door Marres' monumentale traphal kun je

Speakers' Corner ontdekken, een meerkanaals geluidsinstallatie die politieke speeches tot een nieuwe compositie mixt met elektronische muziek. Tim Löhdes praktijk houdt zich bezig met de effecten van muziek op het onbewuste als een manier om kennis te belichamen,

TIM, LÖHDE
(b.1990,
RADEVORMWALD)
WOONT EN WERKT
IN DÜSSELDORF

Speakers' Corner,
2017 VERSTERKERS,
LUIDSPREKERS,
LADDERS, STANDAARDS,
KABELS EN AUDIO

zowel op het niveau van persoonlijke interpretatie als in het collectieve geheugen. De toespraken opgenomen in deze compositie zijn allemaal gerelateerd aan de Brexit en bestrijken zowel de aanloop naar het referendum als de lopende onderhandelingen. Publieke toespraken zijn op een complexe manier gerelateerd aan muziek, aangezien beide beschouwd kunnen worden als versies van audiocommunicatie. Zelfs hun architectuur en hun fysieke verschijning zijn vergelijkbaar: objecten zoals luidsprekers, standaards en boxen worden gebruikt om beide vormen van audio uit te zenden.

Deze objecten vormen een belangrijk onderdeel van Tim Löhdes installatie:

ze nemen de ruimte in beslag om er te verschijnen als meer dan enkel de dragers van geluid, en belichamen de afwezige sprekers van het establishment. De muziek, door de kunstenaar zelf gecomponeerd, brengt de bezoeker door herhaling in een bijna hypnotiserende trance, waarbij hij de effecten die het protocol van openbare toespraak op de massa heeft in de muziek imiteert, en ze daardoor als probleemstelling opwerpt.

FELIX BREIDENBACH

FELIX BREIDENBACH

(B. 1986, LANGEN)

WOONT EN WERKT IN DÜSSELDORF

Daedalus Tower 1 & 2 (working title), 2016-2017

METAAL, PAPIER, GLASS, SPIEGEL, TAPIJT,

ACRYL GLAS, PLASTIC, ELEKTRISCH LICHT

Daedalus Tower 1

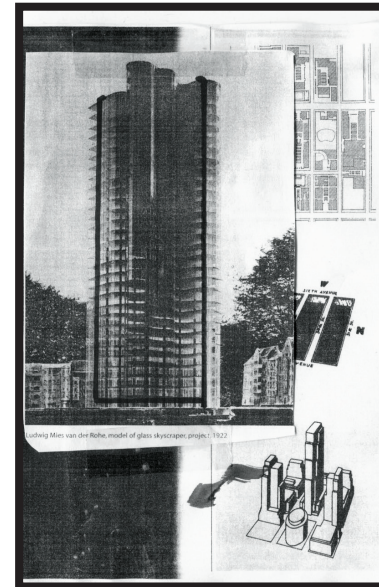
en *Daedalus Tower 2*

zijn opgevat als modulaire structuren, waarbij elk onderdeel onderling inwisselbaar en instelbaar is naargelang de inhoud. Het doet denken aan systemen voor archiefopslag, waarbij Felix Breidenbach een architectuur tracht te creëren die zowel informatie verzamelt als deze weergeeft, en een verscheidenheid aan vertellingen faciliteert met behulp van de kenniselementen die deze bevat.

De torens kunnen beschouwd worden als functionele apparaten en vinden hun bestaansrecht niet alleen als sculptuur, maar ook als een architectonisch model.

De flexibiliteit van de structuur maakt een zekere mobiliteit en openheid mogelijk, die nodig is om verschillende verhalen te kunnen weergeven. Voor de presentatie in Marres verzamelde Felix documentatie over architecturale typologieën.

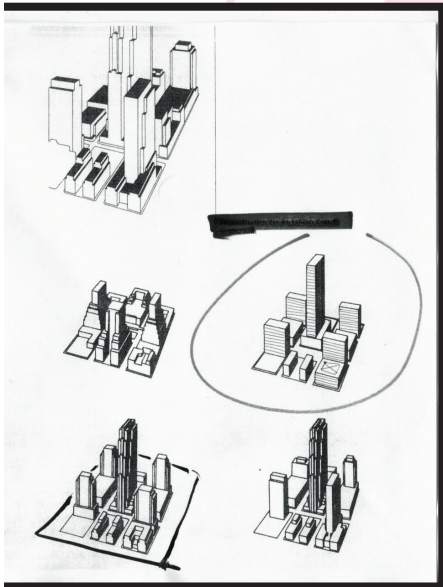
In de imposante en monumentale *Daedalustorens* zien we documenten die verwijzen naar de invloed die architectuur kan uitoefenen op samenlevingen, en de manier waarop architectuur ondersteuning kan bieden aan het dominante discours.

NICHOLAS HOFFMAN

Word of Daucus, World of Doubt is een 45 minuten durende, half-muzikale monoloog, waarin de verteller via een specifiek voorwerp een ruwe taxonomie van de wereld tracht te creëren. Het object wordt tijdens de performance onderworpen aan onsamenhangende verhalen, complottheorieën, ideeën en liedjes. Nicholas Hoffmans artistieke

praktijk concentreert zich rond *starytelling*. Luisteren en performativiteit in een poging om het lichaam als een instrument te gebruiken om het dagelijks leven te verplaatsen naar het domein van het spectaculaire. Ideeën omtrent collectief luisteren en mytheconstructie zijn onderwerpen die hij aanhaalt, grotendeels door mondelinge overlevering. Hij deconstrueert de kracht van het spraakvermogen door absurditeit: we ontmoeten een paranoïde verteller die een wortel aanwendt als protagonist, en ons kennis doet maken met allerlei

NICHOLAS HOFFMAN
(B.1985, CANTON)

WOONT EN WERKT
IN WENEN

Word of Daucus,

World of Doubt, 2017

PERFORMANCE 45'00"

Our land, 2017

TEKENING (KLEURPOTLODEN, GRAFIET)

WWW.NICHOLASHOFFMAN.AT

Je\$uus

De installatie van Je\$uus combineert verpakt meubilair met muurschilderingen, video's en een sculptuur van een lijk in de achterkamer. Middels een kleurrijke en haast kinderlijke visuele beeldtaal werpt Je\$uus vragen op over de algehele onverschilligheid ten aanzien van de onrechtvaardigheden in het Israëliësch-Palestijnse conflict en de rol die de media speelt bij het vormgeven van een publieke opinie over de kwestie. Ze maakte gebruik van «pricetagging», een verschijnsel waarbij Israëliëse kolonisten een Palestijns huis «taggen» om het als hun eigendom te claimen. De omgeving die ze creëerde roept een gevoel van knagende stress op; een gevoel constant in de gaten te worden gehouden en steeds klaar te moeten staan om onmiddellijk te kunnen vertrekken. De kunstenaar verwijst verder ook naar hoe de onderdrukking van Palestina zelfs plaats vindt in de globale markt, door het opnemen van vegetarische hamburgers en hummus die werden geproduceerd in Israël, teruggewonnen door Je\$uus zelf uit verschillende Albert Heijn-winkels (een actie die eerder in 2013 plaatsvond).

Je\$uus
(b.1984, JAFFA)

WOONT EN WERKT IN DE E.U.

LaLaLa, 2017

INSTALLATIE MET VERSCHILLENDE
MATERIALEN VAN OVER DE WERELD.

Video Handala Will

Not Grow Up Until

No Can Go Home 8'00"

Video Untitled 17'00"

WWW.LALA.COOL

LaLaLa legt tevens vast hoe we de neiging hebben om de confrontatie met dingen waar we ons liever niet bewust van zijn te vermijden, hetgeen vergemakkelijkt wordt door de constante stroom aan informatie die opzettelijk verduisterd wordt. De installatie bevat eveneens werk van andere kunstenaars, gevonden voorwerpen en toegeëigende elementen.

REMKO VAN DER AUWERA

Between two steep walls of basalt verbeeldt een desoriënterende omgeving, doordrenkt van historische en futuristische referenties die tot reflectie stemmen over de constructie van mythen en wereldbeelden. Twee gefreesde panelen tonen afbeeldingen van Theodoor De Bry's *Grand Voyages*, een 16de-eeuws naslagwerk voor het verbeelden van de nieuwe wereld. De Bry zelf heeft de «nieuwe wereld» nooit bezocht, hoewel zijn exotische fantasie heeft bijgedragen aan het dominante discours dat de inheemse bevolking als primitief waarneemt. De panelen maken deel uit van een grotere architecturale structuur, opgebouwd uit metalen noppen die meestal worden gebruikt om valse of tijdelijke wanden of ruimtes te bouwen. Daarbij is *Blauw* een overblijfsel uit een lang verloren geschiedenis, verwijzend naar een tijdperk waarin walvissen benen hadden en de aardbol bewandelden. In deze opstelling fungeert de sculptuur als een verontrustend symbool van de vergankelijke tijd.

REMKO
VAN DER AUWERA
(B. 1992, MECHELEN)
WOONT EN WERKT
IN BERLIN

*Between two steep walls
of basalt, 2015-2016*
3D-ANIMATIEVIDEO,
METALEN NOPPEN, GEVERFDE MDF,
ONGEBAKKEN KLEI
MET ZWARTE MATTEN COATING,
VIDEO HD, 8'43"

WWW.CARGOCOLLECTIVE.COM/
REMKOVANDERAUWERA

Een derde component is de 3D-animatievideo van een eindeloze zoektocht door een donker en desolaat geworden landschap. Remko Van der Auwera verbindt deze elementen met een voice-over die de verkenning van een ongedefinieerde ruimte beschrijft. Het verhaal wordt sporadisch en in fragmenten verteld, op een manier dat ze de fysieke installatie echoot, waarbij de lineaire structuur verbroken wordt en begin en einde in elkaar overlopen tot een eindeloze vertelling.

Tijdens een zomer die Henry Andersen doorbracht in Duitsland, startte de kunstenaar met de gewoonte om een lijst continu aan te vullen met willekeurige woorden. De lijst wordt telkens gedeclameerd wanneer hij vrienden – telkens in paar – uitnodigt om selecties ervan op te nemen.

Stanzas or the Law of the Good Neighbour werd opgenomen in oktober 2016; wat we horen zijn de overvloedige opnames van een privé lees-sessie, oorspronkelijk georganiseerd om twee tracks voor een vinyl op te nemen. In deze installatie wordt de audio gekoppeld aan twee vouwschermen (*Paravents*, 2017), die het afwezige lichaam van de performers vervangen. Deze paravents zijn « cover versions » of « bootlegs » van een kurken scherm van de hand van de iconische modernistische architect Eileen Gray, uit 1953. Hier zijn ze uitgevoerd in goedkoop hout en akoestische-geluidsisolatieschuim. Het werk van Henry Andersen onderzoekt geconditioneerde manieren van (publiek) spreken, de kracht van taal en de retoriek van toespraken.

HENRY ANDERSEN

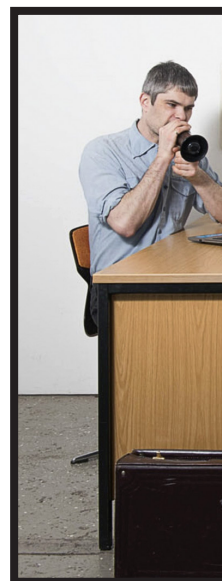
HENRY ANDERSEN
WOONT EN WERKT
IN BRUSSEL

Paravents, 2017

MULTIPLEX, MELAMINESCHUIM

*Stanzas or the Law of the
Good Neighbour* 2015

2-KANAAL GELUID, 2'40''00'',
LOOP

OFFICE FOR JOINT ADMINISTRATIVE INTELLIGENCE

The Office for Joint Administrative Intelligence (OJAI) werd in 2015 opgericht door Chris Dreier en Gary Farrelly, en heeft een hoofdkantoor in zowel Brussel als Berlijn. OJAI heeft als doel het onderzoek naar bureaucratie, bestuur en zelf-institutionalisering als vormen van culturele productie. Het onderzoek vindt in verschillende velden plaats: economische modellen, architectuur, industrieel erfgoed en zelfbeoordeling. Hun onderzoek vindt manifestatie in de vorm van correspondentie, fotografie, enquêtes, onderzoeksuitstappen, documenten en publicaties. De performance van OJAI is geïnspireerd door industriële en overheidsprocessen, beheerd onder de naam Dexia Defunct.

OFFICE
FOR JOINT
ADMINISTRATIVE
INTELLIGENCE
GARY FARRELLY
(B.1988, DUBLIN)
WOONT EN WERKT
IN BRUSSEL
CHRIS DREIER
(B.1961, WUPPERTAL)
WOONT EN WERKT
IN BERLIJN
Office Installation,
2016-2017
MIXED MEDIA INSTALLATIE
WWW.JOINTINTELLIGENCE.ORG

PARASITE 2.0

Om de bezoekers verder te betrekken bij het idee van een bewust burgerschap en participatie creëerde het Italiaanse collectief Parasite 2.0 een scenografische interventie. Door fysieke instrumenten aan te bieden die dialoog en creativiteit triggeren bij de bezoekers, herdefinieert Parasite 2.0 het kunstencentrum als platform voor kennisuitwisseling. Ze gebruiken Marres hierbij als een testcase voor toekomstige experimenten in de gedeelde stad. Ze bevragen hierbij op welke manier en met welke design tools en modaliteiten we de stad kunnen vormgeven, een habitat die nu voornamelijk is opgebouwd uit elementen en theorieën die schatplichtig zijn aan de hegemonie van modernistische architectuur.

Zoals door Giancarlo De Carlo werd geponeerd in diens

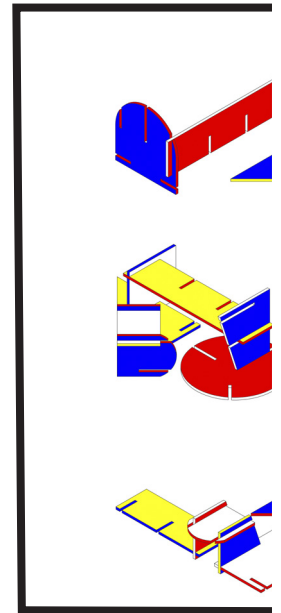
Architecture of the Participation (1972): « Ten eerste kunnen we stellen dat we ons moeten wenden tot « typificatie » om menselijk gedrag te kunnen labelen en classificeren. We moesten, in andere woorden, een model-mens bedenken die actief is, op een manier dat als typisch kan worden beschouwd.

Laat ons dan stellen dat de model-mens noch maatschappij, noch geschiedenis heeft, en dat zijn perimeters niet groter zijn dan de rotatie van zijn ledematen. Zijn gedragspatronen zijn niets anders dan abstracte beschrijvingen, die weinig te maken hebben met de realiteit: ze belichamen noch tegenstellingen, noch conflicten omdat de cirkel waarbinnen de model-mens gedrag vertoont, leeg is. »

De-Standardize Marres deconstrueert en reconstrueert bijgevolg spelenderwijs dit designparadigma.

De standaarden van Le Corbusier's *Modular*, gekenmerkt door een top-down approach die gedrag homogeniseert, en een typificatie van het menselijk lichaam, worden hier omgekeerd.

Parasite 2.0 tracht potentiële gemeenschappelijke habitats van de toekomst te verbeelden door simpele geometrische vormen aan te bieden die door de gebruiker afgebroken en opgebouwd kunnen worden middels simpele verbindingen en combinaties, bijna spelend als een kind.

PARASITE 2.0

STEFANO COLOMBO (B.1989, MONZA)

EUGENIO COSENTINO (B.1989, LUINO)

LUCA MARULLO (B.1989, CATANIA)

WONEN EN WERKEN IN MILAAN

De-Standardize Marres, 2017 HOUT, VERF

WWW.PARASITEPARASITE.COM

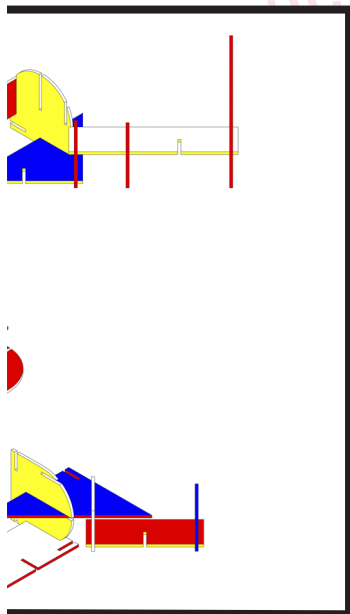
Roxanne Maillet

In haar grafisch ontwerp voor *I spy, I spy a little lie* conceptualiseert en activeert Roxanne Maillet de thema's omtrent informatiespreiding die worden onderzocht in de tentoonstelling. Maar praktisch concentreert zich op orale tradities en het mondeling overdragen van kennis, zonder echter toe te geven aan een activistische of agressieve aanpak hiervan. Zo keert de symboliek van oren, monden en een hand met een pen steeds terug als verwijzing naar onze biologische instrumenten voor communicatie. Daarnaast bevatten zowel de online als de offline uitnodigingen en posters een ingebouwde optie om andere mensen uit te nodigen, ofwel door deze met een persoonlijke boodschap verder door te sturen, ofwel door van de flyers en posters fysiek elementen af te scheuren die verder verspreid kunnen worden. Maillet bevraagt op een ander niveau ook hoe ons leesgedrag geconditioneerd is, door de traditionele pagina-indeling van dit boekje om te keren en blokken tekst te laten overlopen over verschillende pagina's. Tot slot maakte ze uitsluitend gebruik van open source-lettertypes zoals *Gulzar*, *Monsieur La Doulaise*, *Nova Sunb* en *Minion Pro*, om op een subtiele manier weerstand te bieden aan de privatisatie van informatie.

ROXANNE MAILLET
(B.1991, PARIJS)
WOONT EN WERKT
IN BRUSSEL
GRAFISCH ONTWERP

WWW.
ROXANNEMAILLET.
TUMBLR.COM

WWW.CAVECLUB.CC

13 DECEMBER 2017 - 04 FEBRUARY 2018

MARRRES CURRENTS #5

Marres

I spy, I spy a little lie

CHARTER BY
Eveline Sauer and
Isabel Van Bee

Henry Andersen
Felix Brandenbach
Riccardo Ceron
Nicholas Hoffman
Aurélie d'Incau
Jesusus
Tim Löhde
José Montiellegre
Editor
Nouroulic
Office for Joint Administration
Johanna Odersky
Nadia Perleou
Ritara Gil Ulidemolins
Remio
Van der Pauwera
Parasite 2.0

Curatoren:

Evelyn Simons
Isabel Van Bos

Copyright van de beelden

Deelnemende kunstenaars:

Henry Andersen, Felix Breidenbach, Alejandro Cerón, Nicholas Hoffman, Aurélie d'Incau, Je\$uus, Tim Löhde, Roxanne Maillet, José Montealegre, Ektor Ntourakos, Johanna Odersky, Office for Joint Administrative Intelligence (Gary Farrelly & Chris Dreier), Parasite 2.0, Nadia Perlov, Maria Gil Ulldemolins en Remko Van der Auwera.

Deelnemende academies:

AKV | St. Joost Den Bosch, DAL Arnhem, ERG Brussel, KASK Gent, Kunstakademie Düsseldorf, MAFAD Maastricht, PXL MAD School of Arts Hasselt, Sint-Lukas Brussel en Staatliche Hochschule für Bildende Künste Städelschule, Frankfurt am Main

Scenografie:

Parasite 2.0

Grafisch ontwerp:

Roxanne Maillet

- © Ektor Ntourakos, *Reading as Teaching*, 2017
- © Alejandro Cerón, *Colonial Cocktails*, 2016
- © José Montealegre, *Jungle I.I.I., Shoreline I.*
- © Aurélie d'Incau, *Sailing*, 2017
- © Maria Gil Ulldemolins, *Traversing the land of*
- © Ivan Murzin, *Lost Pardess - Maybe Pa.*
Video installatie door Nadia Perlov,
Sun Dog - licht installatie door Johanna
The Comfortable Ones - Sculptuur door Jc
- © Nadia Perlov, *Lost Pardess - Maybe Pa.*
- © Carl Court, 2017
- © Nicholas Hoffman, *Word of Daucus*
- © Felix Breidenbach, *Daedalus Jr.*
2016 - 2017
- © Je\$uus, *LaLaLa* 2017
- © *The Indians pour liquid gold into
after gold*, uit *Grand Voyages V*
van Theodor Deby, ets, 151
Coupling of Smerinthus oc
- © Ann Christine Freuwör
Office for Joint Adminis
(Gary Farrelly en Chri
- © PARASITE 2.0, *L*
- © Roxanne Maillet

Marres, Huis voo
ligt in het hart i
Maastricht. In I
kunstenaars, r
en parfumeur
de zintuigen
Behalve er
met tentc
en perfe
een pr
restal

Marres
Huis voor Hedendaagse Cultuur

Capucijnenstraat 90
6211 RT Maastricht
+31(0)43 327 02 07
info@marres.org
marres.org

Gelofon:

Beeld: met dank aan de deelnemende kunstenaars, Lola Pertowsky, Hyun Lories

Grafisch ontwerp: Roxanne Maillet

Beleiding: Evelyn Simons,
Isabel Van Bos

Teksten: Evelyn Simons,
Isabel Van Bos

Vertaling/Copy editing:
Ailsa Cavers

Coördinatie: Maxime Helgers,
Immy Willekens

Drukwerk: Unicum

Marres ontvangt structurele steun van het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, de Gemeente Maastricht en de Provincie Limburg.

Enjoy, Enjoy a little lie is mede mogelijk gemaakt met financiële steun van het Mondriaan Fonds.

Ruins I, detail, 2017.

*Nothing it is easy to get lost, 2017
Paradise.*

Odersky en Nadia Perlov,
Hanna Odersky, 2017
the Paradise, film stil, 2017

*World of Dault, 2017
wer 1 & 2 (working title).*

*the Spaniards mouths who are thirsting
Volume 4
94*

elleta
th,
strative Intelligence
s Dreier), 2016

De - Standardize Marres, 2017

er Hedendaagse Cultuur,
van de oude stad
Marres wordt met beeldend
muzikanten, vormgevers, koks
's een nieuw vocabulaire voor
ontwikkeld.
en dynamisch programma
onstellingen, presentaties
ormances heeft Marres ook
achtige tuin en een geweldig
rant.

